

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11P/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223726
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116223726.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, R., v konaní zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Jarmočná 3, Hlohovec, dieťa rodičov - matka: C. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, R., zastúpená: JUDr. Andrej Kučera, advokát, SNP 6, Hlohovec, a otec: Bc. W. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, S., zastúpený: JUDr. Lucia Sukopová, advokátka, Františkánska 5, Trnava, o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti sa **z a s t a v u j e .**

II. Maloletý P. sa s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku **z v e r u j e** do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

III. Otec je **p o v i n n ý** platiť na maloletého výživné v sume 190,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky, a to s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Styk otca s maloletým sa **u p r a v u j e** nasledovne:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny a každý nepáry kalendárny týždeň od utorka od 15.00 hodiny do štvrtka do 07.45 hodiny.

Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi v stanovenú hodinu v mieste svojho bydliska, s výnimkou utorka, ak bude dňom školského vyučovania, kedy si otec maloletého vyzdvihne v školskom zariadení. Otec je povinný dodržiavať stanovené hodiny styku a v čase skončenia styku odovzdať maloletého matke v mieste jej bydliska, s výnimkou štvrtka, ak bude dňom školského vyučovania, kedy maloletého odovzdá v školskom zariadení. V prípade, že sa styk nebude môcť zo závažných dôvodov uskutočniť, sú rodičia povinní si túto skutočnosť navzájom oznámiť bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku.

V. Týmto sa **m e n í** rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 17P/26/2014-66 zo dňa 26.09.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 17P/26/2014-80 zo dňa 23.10.2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/102/2014-121 zo dňa 27.04.2015 v časti zverenia maloletého a určenia bežného výživného otca na maloletého.

VI. Súd **u k l a d á** matke a otcovi výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu a absolvovať 5 konzultácií so psychológom v intervaloch podľa jeho určenia na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi

ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletého P., zlepšenia vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletého a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého.

VII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

VIII. Otec je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Trnava náhradu trov konania štátu vo výške 162,57 eura do 45 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Matka maloletého sa návrhom zo dňa 24.10.2016, doručeným súdu dňa 25.10.2016, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti, s tým, že bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a zároveň aby zaviazal otca výživným v sume 250,- eur mesačne. V záverečnej reči navrhla matka upraviť styk otca s maloletým na každý párný kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny.

2. Otec maloletého v rámci vyjadrenia zo dňa 05.12.2016 k návrhu matky uviedol, že navrhuje zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, s tým, že matka bude na maloletého prispievať minimálnym výživným.

3. Späťvzatím návrhu urobeným do zápisnice na pojednávaní dňa 19.01.2017 zobral otec svoj návrh na zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti späť, čo potvrdil svojim podpisom.

4. Podľa § 29 ods. 1 až 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (1) Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. (2) Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí. (3)

5. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti otca vo výroku I. na základe späťvzatia návrhu zo strany otca zastavil, keď hoci išlo o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd nepovažoval za potrebné v ňom v tejto časti pokračovať (s prihliadnutím na závery znaleckého posudku) a zároveň matka aj procesný opatrovník so späťvzatím návrhu otca súhlasili.

6. Matka svoj návrh na zmenu zverenia maloletého odôvodnila tým, že maloletý bol rozhodnutím súdu zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch a zároveň otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 50,- eur mesačne. Matka uviedla, že nastali v zabezpečovaní starostlivosti o maloletého určité zmeny, ktoré odôvodňujú potrebu zmeny doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností, nakoľko doterajšia úprava už nie je v záujme maloletého. Matka poukazovala na to, že otec ešte v auguste 2015 ukončil svoju podnikateľskú činnosť v oblasti poisťovníctva. Od tej doby je dobrovoľne nezamestnaný a živí sa podľa vedomosti matky príležitostnými brigádami, najmä v A. a už takmer rok aj v T., kde už v súčasnosti aj pracuje na trvalý pracovný pomer, pričom domov chodí len sporadicky. V dôsledku uvedeného tak otec už takmer jeden rok nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého v čase, keď má byť podľa rozsudku v jeho starostlivosti, ale túto starostlivosť zabezpečuje prostredníctvom svojho otca. O týchto skutočnostiach sa nepriamo zmienil aj samotný otec na pojednávaní konanom dňa 31.08.2016 v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 32P/10/2016 o návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti a zmenu trvalého pobytu dieťaťa, kde uviedol, že pracuje v T., pričom tam chodí na 3 až 4 dni. Podľa matky tam býva aj častejšie, nakoľko mu tam vznikol trvalý pracovný pomer. Matka má za to, že uvedený stav nie je v záujme maloletého. O tom, že o maloletého sa stará starý otec v čase, keď má byť podľa rozsudku v starostlivosti otca, sa zmieňuje aj maloletý pred matkou, pričom sa niekoľko krát vyjadril, že by chcel byť u matky s tým, že so starým otcom by sa chcel stretávať. Ako dôkaz tiež matka predkladá fotokópiu žiackej knižky maloletého, v ktorej vidno, že maloletému podpisuje žiacku knižku starý otec, pričom otec mu ju podpísal len dvakrát v rovnaký deň 30.09.2016 (piatok) z čoho je zrejmé, že otec sa nezdržiava doma a nezabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého. Maloletý

po absolvovaní prípravného ročníka základnej školy v S. v súčasnosti (pozn. v čase podania návrhu) navštevuje 1. ročník základnej školy v R., neďaleko svojho bydliska. V čase, keď má byť maloletý v osobnej starostlivosti otca, zabezpečuje jeho dochádzku do školy starý otec. Maloletý sa v škole v R. cíti dobre a v R. má tiež veľa kamarátov. V prostredí otca, ešte keď aj otec nechodieval pracovať do zahraničia, mu otec nedokázal vytvoriť dostatočné rodinné zázemie, keď aj v tomto čase maloletý trávil väčšinu času so starým otcom a otec sa venoval iným svojim aktivitám. Matka má za to, že počas obdobia, kedy bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, vzťah medzi maloletým a jeho otcom postupne zoslabol, čo je zrejme dôsledkom toho, že otec osobnú starostlivosť o maloletého nezabezpečoval. Podľa matky doterajšia striedavá osobná starostlivosť o maloletého prestala plniť svoj účel a nie je v záujme maloletého.

7. Ako dôkazy matka predložila rodný list maloletého (č.l. 6), rozsudok OS Trnava č.k. 17P/26/2014-66 zo dňa 26.09.2014, (č.l. 7), fotokópiu žiackej knižky (č.l. 21-22, č.l. 194-197), sobášny list (č.l. 23), rodný list maloletého V. (č.l. 24), potvrdenie o návšteve školy (č.l. 25), zápisnicu z pojednávania dňa 31.08.2016 sp.zn. 32P/10/2016 (č.l. 26), Potvrdenie o nemocenských dávkach (č.l. 30), Potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa za rok 2016 (č.l. 31), Potvrdenie o prijíme manžela matky zo dňa 12.01.2017 (č.l. 89), Potvrdenie o pobyte (č.l. 95), Evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu (č.l. 96), Zálohovú faktúru za elektrinu a plyn (č.l. 97), faktúru za telefón matky (č.l. 98), faktúru za TV a internet (č.l. 99), Zmluvu o hypotekárnom úvere a Zmluvu o splátkovom úvere (č.l. 100-101), list Poštovej banky (č.l. 102), Poistnú zmluvu mal. V. (č.l. 103), Poistnú zmluvu mal. P. (č.l. 104), Príjmový pokladničný doklad (č.l. 106), podací lístok (č.l. 106), Správu zo špeciálnopedagogického vyšetrenia zo dňa 02.06.2017 (č.l. 191-193), Potvrdenie ZŠ zo dňa 21.11.2017 (č.l. 251).

8. Otec sa k návrhu matky vyjadril v tom zmysle, že s podaným návrhom nesúhlasí. Je toho názoru, že zo strany matky ide o čisto účelový krok, sledujúci prakticky len zvýšenie výživného na ňou požadovanú sumu (250,- eur), a nie o záujem maloletého. Navyše, táto suma je s poukazom na príjem otca neprimerane vysoká. Napriek tomu, že u otca došlo k zmene pracovnej činnosti od poslednej úpravy práv a povinností k maloletému, táto zmena podľa otca nemala za následok potrebu zmeny formy starostlivosti o maloletého. Otec síce ukončil podnikanie v oblasti finančníctva, momentálne (pozn. ku dňu podania návrhu) si privyrába brigádne v T. ako vodič - doručovateľ, má len polovičný pracovný úväzok, čiže má dostatok času na starostlivosť o maloletého. Z času na čas sa stane, že maloletého zavezu alebo vyzdvihnú zo školy jeho rodičia, avšak toto považuje otec za normálne a uvedený jav sa vyskytuje aj na strane matky, resp. nejde o nič ojedinelé ani v iných rodinách. Navyše, maloletý má k nim skutočne pekný vzťah, ktorý sa formoval už od útleho veku, najmä k dedkovi z otcovej strany má mimoriadne blízko. Otec je toho názoru, že táto iniciatíva matky vznikla najmä v dôsledku uzavretia manželstva s V. H., ktorý akoby sa cítil oprávnený riešiť vzťahy a úpravu pomerov k maloletému a zasahovať do jeho výchovy, s čím otec samozrejme nesúhlasí. Matka pod vplyvom nového životného partnera urobila viacero rozhodnutí, ktoré si vyžadovali predchádzajúci súhlas otca, o ktorý matka vôbec nežiadala, maloletému zmenila trvalý pobyt z pôvodného v S. na nový v R. a prehlásila ho zo školy v S. do školy v R., všetko bez súhlasu a bez vedomia otca. Otec má za to, že týmito krokmi si postupne pripravovala „pôdu“ pre zmenu osobnej starostlivosti k maloletému zo striedavej osobnej starostlivosti na jej výlučnú. Otec absolútne nesúhlasí s tvrdeniami, že by ich vzťah so synom postupne oslabil a že by výchovné prostredie u matky bolo pre maloletého vhodnejšie ako jeho domácnosť. Práve naopak, matka tým, že sa aktuálne stará o ani nie trojmesačné bábätko (pozn. v čase podania návrhu), je plne vyťažaná touto starostlivosťou a otec je toho názoru, že maloletý by bol v prípade jeho zverenia do matkinej výlučnej starostlivosti odsunutý „na vedľajšiu koľaj“. Vzhľadom na tento fakt a na skutočnosť, že terajší partner matky sa zrejme snaží spolu s matkou aktívne podporovať maloletého v postoji zameranom proti osobe otca, otec navrhol zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, ktorý návrh zoberal späť (viď odsek 5. rozsudku).

9. Ako dôkazy otec predložil výpis z účtu (č.l. 120-121), platobné príkazy (č.l. 124-126), fotokópiu pracovnej zmluvy (č.l. 226-229), fotokópie podacích lístkov (č.l. 212-214, 231-232), pokladničné doklady (č.l. 215-217), fotokópie podacích lístkov (č.l. 218-220), výplatné pásky (č.l. 230, 252), pracovný harmonogram priateľky otca (č.l. 270), fotokópiu žiackej knižky (č.l. 271-272), Potvrdenie o dočasnej PN (č.l. 282).

10. Procesný opatrovník sa k návrhu matky vyjadril v tom zmysle, že na základe záverov znaleckého posudku, kde sa uvádza, že aktuálne sa javia u matky lepšie predpoklady pre starostlivosť maloletého,

navrhuje zveriť maloletého do výchovy a opateru matky a upraviť styk v zmysle záverov znaleckého posudku.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi, ďalej lustráciami rodičov v REGOB (č.l. 33), Sociálnej poisťovni (č.l. 35-36, 162, 182-183, 204, 250, 263, 279), Výpisom zo živnostenského registra (č.l. 37), Správou ÚPSVaR Piešťany zo dňa 03.11.2016, zo dňa 03.08.2017 (č.l. 48, 180), Daňovými priznaniami k dani z príjmov fyzickej osoby za roky 2014 a 2015 (č.l. 50-75), Oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 11.11.2016, zo dňa 02.08.2017 (č.l. 77, 177), Správou z prešetrovaných pomerov zo dňa 16.01.2017 (č.l. 86), Psychologickou správou zo dňa 21.03.2017 (č.l. 111-112), Znaleckým posudkom č. 51/2017 (č.l. 141-161), odpoveďou ZŠ zo dňa 15.11.2017 (č.l. 245), Potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2017 (č.l. 246), Potvrdením o poberaní prídavku na dieťa za rok 2017 (č.l. 248), odpoveďou A. V. C., s.r.o. (č.l. 249), dopytom na ÚPSVaR Trnava (č.l. 268), výťažkami z internetovej stránky platy.sk (č.l. 280-281), pripojenými spismi tunajšieho súdu sp.zn. 17P/26/2014 a sp.zn. 32P/10/2016, výsluchom matky, otca, maloletého a starého otca z otcovej strany, ako aj výsluchom znalkyne. Na poslednom pojednávaní súd pojednával v neprítomnosti otca, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a žiadal o odročenie pojednávania, ktorej žiadosti súd nevyhovel, nakoľko otec bol na pojednávaní zastúpený právnym zástupcom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 17P/26/2014 vyplýva, že rozsudkom č.k. 17P/26/2014-66 zo dňa 26.09.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 17P/26/2014-80 zo dňa 23.10.2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/102/2014-121 zo dňa 27.04.2015 bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch s preberaním maloletého v piatok o 15.30 hod. v predškolskom zariadení, s tým, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Poberateľom prídavku na dieťa bola určená matka a daňový bonus si mal uplatňovať otec. Otec bol zaviazaný výživným v sume 50,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom zaplatenie nedoplatku bolo otcovi povolené zaplatiť v splátkach. Styk rodičov s maloletým nebol upravený. Z obsahu uvedeného spisu bolo ďalej zistené, že v rámci psychologických konzultácií na RPPS ÚPSVaR Piešťany sa rodičia dohodli na striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch. Na pojednávaní dňa 26.09.2014 otec uviedol, že ak by mal platiť výživné, so striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasí a v tom prípade navrhuje zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti. Maloletý v tom čase navštevoval Materskú školu, S. 3, S., pričom mesačné náklady na maloletého boli ustálené na 200,- eur. Matka maloletého bola zamestnaná v spoločnosti K. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 298,82 eura. Otec maloletého pracoval ako finančný sprostredkovateľ s čistým mesačným príjmom vo výške 1.000,- eur. Obaja rodičia mali v tom čase vyživovaciu povinnosť len voči maloletému. Striedavá osobná starostlivosť o maloletého sa realizuje v zmysle uvedeného rozsudku, avšak s tým, že odovzdávanie maloletého sa uskutočňuje v nedeľu.

13. Zo psychologickkej správy RPPS ÚPSVaR Piešťany - Mgr. Jakubíkovej zo dňa 21.03.2017 (č.l. 111) vyplýva, že maloletý verbalizoval pozitívnu vzťahovú väzbu k obojmu rodičom a rovnako k dospelým osobám, ktoré do jeho starostlivosti pravidelne alebo sporadicky vstupujú. Čo sa týka výchovného prostredia otca, tu sa ukázalo očami dieťaťa, že postavenie otca pri saturácii vývinových potrieb je minimálne a rozhodujúcou osobou, ktorá zabezpečuje výchovu a starostlivosť je starý otec za sporadickej účasti starej matky. Na druhej strane výchovné prostredie matky vníma maloletý ako pravý domov, kde mu je dobre, v ktorom rozhodujúcim výchovným činiteľom a osobou, ktorá sa o neho stará, je matka. Záverom sa uvádza, že funkčný vzťah medzi rodičom a dieťaťom môže existovať avšak len pri spoložití a trvalej prítomnosti rodiča, ktorý má o dieťa záujem a je mu k dispozícii. Vzťah medzi dieťaťom a rodičom sa upevňuje okrem iného aj cez rituály, pravidelnosť a pocit blízkosti. Tu rodič zohráva úlohu dospelého, ktorý je dieťaťu k dispozícii pri riešení praktických záležitostí a problémov, rodič, ktorý je neustále „v zálohe“ pre prípad potreby. Rodičia sa síce po rozchode dohodli na tom, že tieto potreby dieťaťa optimálne vyrieši striedavá starostlivosť, v priebehu posledných dvoch rokov sa však ukázalo, že striedavá starostlivosť vniesla do života maloletého diskomfort a narušila mu pocit bezpečia a istoty. Príčinou tohto stavu je nielen deštrukcia v rodičovskej komunikácii, nejednotnosť a rozdielny pohľad na výchovu a starostlivosť, ale tiež nevýrazné postavenie otca vo výchove a starostlivosti. Z ich pohľadu striedavá starostlivosť neplní účel najlepšieho záujmu dieťaťa a úlohou rodičov je uzatvoriť takú rodičovskú dohodu, ktorá bude akceptovať názor a potreby maloletého.

14. Zo Znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní znalkyňou z odboru psychológia PhDr. Martou Halašovou pod č. 51/2017 vyplýva, že telesný a psychický vývin maloletého zodpovedá dosiahnutému veku. Jedná sa u neho o osobnosť dieťaťa vo vývine, vývin neurotický, so subdepresívnym ladením, intelekt v norme. V zdravotnej dokumentácii je zmienka o špecifických vývinových poruchách učenia v oblasti písania a čítania. Matka má k maloletému pozitívny vzťah. Maloletý má k matke pozitívny vzťah. Svoju matku vníma ako centrálnu, najdôležitejšiu postavu v rodine. Vyjadril intenzívny, určujúci vzťah k matke (a k dedkovi z otcovej strany). Otec má k maloletému pozitívny vzťah. Maloletý má k otcovi pozitívny vzťah. Výchovná pozícia otca je u maloletého oslabená. Intenzívny, určujúci vzťah vyjadril maloletý k dedkovi (otcovmu otcovi). Maloletý vyjadril bližší vzťah k svojej matke ako k otcovi. Otec maloletého je k matke maloletého kritický, uviedol, že spolu komunikujú málo, výhradne ohľadom maloletého. Matka maloletého je k otcovi maloletého kritická, uviedla, že počas týždňa, kedy je maloletý v starostlivosti otca, prežíva strach. Vzhľadom na otvorený nesúhlas s matkinou starostlivosťou a vnímaným zasahovaním zo strany jej manžela do vzťahov medzi rodičmi maloletého a do vzťahu medzi maloletým a otcom, je vysoko pravdepodobné, že uvedený nesúhlas ovplyvňuje výchovnú atmosféru vo výchovnom prostredí otca. V rétorike maloletého sú postrehnuteľné tieto vplyvy v zmysle pertraktovania témy nutnosti práce otca a jeho dochádzky do práce. V rétorike maloletého sú znaky, ktoré evokujú ovplyvňovanie názorov a postojov maloletého a jeho vnímanie osoby otca. Vo výchovnom prostredí matky je pravdepodobne kladený zvýšený dôraz na maloletého brata maloletého a na rodinných príslušníkov manžela matky, čo môže sekundárne spôsobovať oslabenie výchovného vplyvu otca na maloletého. Znaleckým dokazovaním nebolo zistené priame ovplyvňovanie maloletého niektorým z rodičov proti druhému rodičovi. Vzájomné kritické nastavenie rodičov však môže nepriamo či podvedome pôsobiť na maloletého v tomto zmysle a destabilizovať tak jeho psychiku. Znalkyňa uviedla, že obaja rodičia sú spôsobilí vychovávať maloleté dieťa. Aktuálne sa javia na strane matky lepšie predpoklady a podmienky na zabezpečovanie osobnej starostlivosti o maloletého. Maloletý ju vníma ako centrálnu postavu v rodine, má k nej intenzívny, určujúci vzťah. Zo zistených dát v spise aj zo psychologického vyšetrenia vyplýva, že striedavá starostlivosť neplní celkom svoj účel, pretože o maloletého sa v čase, keď má byť týždeň u otca, väčšinou stará dedko. Výchovný vplyv otca na maloletého je oslabený. V prípade zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky by bol najvhodnejší spôsob úpravy styku maloletého s otcom každý druhý víkend a minimálne dva dni v bežnom týždni, v čase sviatkov a prázdnin porovnateľne s matkou.

15. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „ZR“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 24 ods. 1 ZR, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

17. Podľa § 24 ods. 2 ZR, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

18. Podľa § 24 ods. 4 ZR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Podľa § 25 ods. 1 a 2 ZR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. (1) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. (2)

20. Podľa § 28 ods. 2 ZR, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

21. Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

22. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

23. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

24. Podľa § 62 ods. 5 ZR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

25. Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

27. Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

28. Podľa § 26 ZR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

31. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

32. Podľa § 38 ods. 1 a 2 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. (1) Názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb. (2)

33. Podľa § 43 ods. 1 ZR, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

34. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZR, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

35. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti bol návrh matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti, čím by došlo k zmene predchádzajúceho rozhodnutia súdu o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rozhodovanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností prichádza do úvahy v prípade, ak medzi rodičmi nedôjde k dohode, pričom súd pri rozhodovaní prihliada na najlepší záujem maloletého dieťaťa a berie do úvahy kritériá ako sú citové väzby maloletého dieťaťa, jeho vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia a pod. a dbá, aby sa rešpektovalo právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a udržiavanie pravidelného osobného styku s nimi.

36. Zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti znamená zveriť dieťa do starostlivosti striedavo jednému a druhému rodičovi na presne stanovené časové obdobie. Hmotnoprávnymi podmienkami pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti sú spôsobilosť oboch rodičov dieťa vychovávať, záujem oboch rodičov o osobnú starostlivosť a najmä, striedavá osobná starostlivosť musí byť v záujme maloletého dieťaťa. Súd musí prihliadnuť na citové väzby dieťaťa, jeho vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a schopnosť rodičov dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Predpokladom pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti je, že musia byť lepšie zaistené potreby dieťaťa, ako je tomu pri osobnej starostlivosti jedného rodiča. V súvislosti s touto podmienkou sa vylučuje aplikácia striedavej osobnej starostlivosti u detí, ktorých rodičia trvale vytvárajú vzájomné nepriateľské prostredie, pretože tu nie je predpoklad, že budú spolupracovať aspoň v nevyhnutnej miere na zaistenie potrieb dieťaťa. Ďalším nevyhnutným predpokladom je, že striedavá osobná starostlivosť musí vyhovovať osobnosti dieťaťa. V tejto súvislosti je nutné skúmať dôvody a vyhodnotiť ich ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť dieťaťa.

37. Matka vypovedala o tom, koľko času maloletý trávi spolu s otcom počas jeho týždňovej starostlivosti, a síce, že v nedeľu je ešte s ním, ale otec potom odchádza buď v pondelok večer alebo v utorok ráno, a potom prichádza domov zase až na víkend. Matka tiež uviedla, že maloletého vyzdvihuje jeho starý otec v nedeľu o 18.00 hodine. Na pojednávaní dňa 19.01.2017 (rub č.l. 91) otec uviedol, že keď má maloletého, je s ním a keď musí ísť do práce, s maloletým mu vypomáha jeho otec, ktorý je na invalidnom dôchodku. Keď má maloletého, to sú len ojedinelé prípady, keď musí ísť do práce, toto sa stáva jeden najviac dva dni v tomto týždni, keď má maloletého. Z výsluchu starého otca z otcovej strany na pojednávaní dňa 28.03.2017 (č.l. 128) vyplýva, že keď otec odchádza za prácou, je tam prítomný on, lebo je na invalidnom dôchodku alebo je tam babka. Ďalej na otázku, kto a koľko času denne sa venuje maloletému v súvislosti s prípravou do školy, uviedol, že dva dni je otec pri maloleťom, keď je doma, a keď nie je doma, venuje sa maloletému starý otec a keď on nie je doma, venuje sa babka, ktorá je učiteľka. Maloletý pri výsluchu dňa 28.03.2017 (rub č.l. 127) uviedol, že tato chodí vždycky do roboty od pondelka do soboty, on je vtedy s dedkom, pričom zo školy ho berie dedko, s ktorým chodí k babke. Pri výsluchu dňa 20.03.2018 (rub č.l. 273) maloletý uviedol, že tato pracuje, donáša balíky, jeho šéf povedal, že z T. ho dajú N., ale tata ho nechce pustiť z T., kým šéfka nepustí tata do N., tak robí v T.. O otcovi uviedol, že do práce chodí v pondelok a dochádza vo štvrtok alebo v piatok a keď je chorý, zostáva v T.. Keď je maloletý u matky, najviac sa mu páči, že sa môže hrať s kamošmi, títo bývajú v R., páči sa mu, že môže byť s malým V.. U otca sa mu najviac páčia dovolenky, zoberie ho do T. alebo na kúpalisko a povedal, že keď bude leto, zoberie ho do lietadla, pôjdu tam, kde je ZOO a aquapark. U otca by chcel zmeniť, že nie je stále s ním, u matky by nezmenil nič. Otec nepoprel informáciu matky, že maloletý, ktorý mal byť v starostlivosti otca od 25.03.2018 do 01.04.2018 (od nedele do nedele) bol v jeho starostlivosti iba v dňoch od nedele do utorka a následne do nedele s ním nebol, pričom maloletého matke odovzdával starý otec.

38. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že od posledného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností došlo k zmene pomerov, a preto bolo potrebné rozhodnutie súdu zmeniť (§ 121 CMP). Zo psychologického vyšetrenia rodičov a maloletého na RPPS ÚPSVaR Piešťany, ako aj zo znaleckého dokazovania mal súd za preukázané, že striedavá osobná starostlivosť o maloletého v súčasnosti nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Maloletý má síce pozitívny vzťah k obojmu rodičom, avšak pre zachovanie striedavej osobnej starostlivosti len pozitívny vzťah dieťaťa k obojmu rodičom nepostačuje, pretože ide len o jedno z kritérií uvedených v odseku 36. rozsudku.

39. V konaní bolo preukázané, že z dôvodu, že otec nezabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletého počas celého obdobia „jeho týždňa“ v rámci striedavej osobnej starostlivosti, došlo k oslabeniu výchovného vplyvu otca a jeho nahradenie osobou starého otca. Pre maloleté dieťa je však potrebné, aby to boli práve rodičia, ktorí sú pre dieťa výchovnou autoritou, pretože sú to práve rodičia, ktorí majú povinnosť maloleté dieťa vychovávať, a to predovšetkým vtedy, ak majú dieťa zverené do starostlivosti. Okrem skutočnosti, že otcov výchovný vplyv na maloletého je oslabený, je prekážkou striedavej osobnej starostlivosti aj skutočnosť, že rodičia maloletého chovajú voči sebe nepriateľské postoje a nedokážu spolu konštruktívne komunikovať, a to ani v záujme maloletého. Komunikácia medzi rodičmi sa pritom netýka iba odovzdávania oblečenia, učebníc a hračiek, ale práve pri striedavej osobnej starostlivosti je potrebné riešiť problémy, ktoré sa pri výchove maloletého dieťaťa vyskytnú, jednotne a vo vzájomnej súčinnosti, aby sa maloleté dieťa nestalo objektom nejednotného výchovného prístupu, čo by nebolo na prospech jeho zdravého psychického vývinu, práve naopak. Súčasné vzťahy medzi rodičmi nie sú zárukou, že by pre maloletého bolo vytvorené stabilné výchovné prostredie. Súd tiež poukazuje na Správu zo špeciálnopedagogického vyšetrenia zo dňa 02.06.2017 (č.l. 191-193), podľa ktorej odporúčajú jednu osobu, ktorá by sa maloletému venovala pravidelne a pravidelne by ho pripravovala na vyučovanie, pričom pri zverení maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti matky bude lepšie zabezpečená aj príprava na vyučovanie v zmysle uvedeného odporúčania. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky bude na prospech maloletému aj z dôvodu, že maloletému pribudol mladší súrodenec, s ktorým má vytvorený súrodenecký vzťah. Budovanie tohto vzťahu bude pritom prirodzenejšie, ak bude maloletý so súrodencom v pravidelnom kontakte bez dlhších prerušení.

40. Pokiaľ ide o spochybňovanie záverov znaleckého posudku vo vyjadrení otca zo dňa 08.09.2017 (č.l. 184), znalkyňa bola na pojednávaní dňa 09.01.2018 (č.l. 257) vypočutá, riadne a vyčerpávajúco zodpovedala položené otázky, pričom súd nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku. Znalkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o jej závery, neopierali sa strikne o to, či otec je alebo nie je na B., to bola jedna z poznámok, ktorú uviedla ako fakt. Vo svojich záveroch sa opierala o výsledky svojho vyšetrenia, matka je centrálnou postavou dieťaťa, osobnosť otca ako rodiča je oslabená, čo možno pripísať aj tomu, že bol v zahraničí, vzťah rodičovský, mužský, ten bol nahradený podľa vyšetrenia osobnosťou dedka, dieťa neprišlo však k starému otcovi, prišlo k svojim rodičom. Neopravovala by svoje závery len na základe toho, že otec je na B.. Pokiaľ sú antagonizmy medzi rodičmi, obidve strany majú tendenciu ovplyvňovať dieťa, aj keď podvedome. Vzťah k otcovi bol oslabený a bol presunutý na starého otca, to však neznamená, že dieťa nemá pozitívny vzťah k svojmu otcovi, a jeho úloha je veľmi dôležitá hlavne preto, že sa jedná o chlapca, táto úloha bude z hľadiska identifikácie a identity čoraz dôležitejšia, čím bude starší. Pokiaľ ide o prespatie počas dvoch dní, myslela styk takým spôsobom, že by napr. otec vyzdvihol maloletého po škole v utorok, bol by u neho v stredu a vo štvrtok by ho dal do školy, pričom by išlo o stretnutie v každom týždni, aby neprišlo k prerušeniu.

41. Súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie novým znaleckým posudkom, prípade doplnením znaleckého posudku, nakoľko znalkyňa na pojednávaní uviedla, že aj v prípade, že by otec pracoval na B., zotrváva na svojich záveroch. Súd poukazuje na to, že oslabenie výchovného vplyvu otca, bolo preukázané ako psychologickým vyšetrením na RPPS, tak znaleckým dokazovaním. Oslabený výchovný vplyv otca je pritom okolnosťou, ktorá bráni v pokračovaní striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, pričom príčina tohto stavu (častý pobyt otca mimo domácnosti) je menej významná. Posilnenie výchovného vplyvu otca pritom nie je ničím, čo by bolo možné dosiahnuť obratom po tom, ako otec zmení zamestnanie a bude pracovať na B., ale je otázkou dlhodobejšou.

42. Maloletý má vytvorené u matky stabilné výchovné prostredie, výchova matky a osobná starostlivosť o maloletého nebola preukázateľne spochybnená. Ak otec namietal proti starostlivosti matky, a síce, že ľudia z okolia matky mu hovoria, že matku maloletý nerešpektuje, súd uvádza, že pravdivosť otcovho tvrdenia sa v konaní nepreukázala, keď naopak zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že práve otcov výchovný vplyv je oslabený. Ďalej otec uviedol, že maloletý má byť v noci pri maloletom bratovi hore, kým mu matka pripraví mlieko, lebo mu dá bitku, ktoré tvrdenie tiež v konaní preukázané nebolo. Ak mal otec pri svojom ďalšom výsluchu, ktorý navrhoval, uvádzať (doposiaľ nešpecifikované) námietky voči starostlivosti matky o maloletého, súd mal za to, že v konaní bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že matka je spôsobilá zabezpečovať starostlivosť o maloletého a jeho výchovu. Súd dodáva, že ak by mal otec skutočné pochybnosti o starostlivosti matky o maloletého, bolo by nelogické, aby trval na zachovaní striedavej osobnej starostlivosti, v rámci ktorej aj matka zabezpečuje starostlivosť o maloletého, ale navrhoval by zverenie maloletého do svojej osobnej starostlivosti, od čoho však upustil.

43. Súd ďalej poukazuje na nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 97/2013-67 zo dňa 10.07.2013, podľa ktorého „Súd je povinný v zmysle čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 43 ods. 1 zákona o rodine, resp. § 100 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v konaní o zverenie detí zisťovať, či deti boli s ohľadom na ich vek a rozumovú vyspelosť schopné vyjadriť samostatne svoj názor, či vôbec a v kladnom prípade z akých zdrojov ich názory zisťoval a či a akým spôsobom prihliadol na ich prípadné názory.“ V súlade s § 43 ods. 1 ZR bol zisťovaný názor maloletého, pričom tento bol zisťovaný na RPPS ÚPSVaR Piešťany, na pojednávaní, ako aj v rámci vyšetrenia u znalkyne.

44. Pre súd je názor maloletého dieťaťa len jedným z východísk pri rozhodovaní, a to z dôvodu, že maloleté dieťa vo svojom veku nevie úplne posúdiť, čo je a čo nie je v jeho záujme. „Názor“ maloletého dieťaťa sa tak nerovná pojmu „záujem“ maloletého dieťaťa. Súd však najmä poukazuje na odpoveď znalkyne na otázku č. 18 v znaleckom posudku (č.l. 159), kde znalkyňa uviedla, že maloletý nie je schopný s ohľadom na jeho vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne, a hlavne konzistentne, svoj názor na starostlivosť rodičov oňho. Jeho vyjadrenia sa môžu meniť v závislosti od intenzity pôsobenia naňho zo strany rodičov v čase dopytovania, resp. v čase bezprostredne predchádzajúcom dopytovaniu. Z uvedeného vyplýva, že maloletý z dôvodu nepriamej ovplyvniteľnosti zo strany rodičov nie je schopný vyjadriť svoj názor (vo forme odpovede na otázku, v koho starostlivosti by chcel byť). Pokiaľ ide o vyjadrovanie maloletého ohľadom iných okolností, najmä prítomnosti otca v domácnosti, tu nejde o vyjadrovanie názoru maloletého, ale o výpoveď v zmysle svedeckej výpovede, ku ktorej s ohľadom na svoj vek schopný je.

45. Aktuálny názor maloletého bol zistený psychologickým vyšetrením: na deklaratívnej úrovni vyjadril želanie pokračovať v platnom modeli starostlivosti (SOS), na projektívnej úrovni (pozn. súdu: nepriamo prejavový) sa ukázal jeho intenzívny, určujúci vzťah k matke a oslabený výchovný vplyv otca na maloletého, pričom intenzívny a určujúci vzťah maloletý vyjadril k starému otcovi z otcovej strany. Nepriamo názor maloletého vyplýva aj z jeho výpovede na pojednávaní dňa 20.03.2018 (rub č.l. 273), keď uvádzal, čo sa mu u toho-ktorého rodiča páči, keď je v jeho domácnosti, z ktorej vyplýva, že u matky by najradšej trávil bežnú časť roka a s otcom by rád absolvoval výlety a dovolenky.

46. Otec sa v priebehu konania vyjadroval v tom zmysle, že maloletý je matkou ovplyvňovaný, uviedol, že mu maloletý povedal, že mu matka hovorí, aby keď sa ho budú pýtať nejaké tety, povedal, že ho otec bije. Maloletý však pri žiadnom z jeho výsluchov takúto ani obdobnú skutočnosť neuvádzal. Ani z výpovede maloletého na pojednávaní nie je možné vyvodiť, že by bol na výsluch matkou pripravený, maloletý na otázku, čo sa mu páči u otca a čo u mamy odpovedal spontánne. Súd poukazuje na to, že o tom, že otec trávi veľa času mimo domácnosti, vypovedal maloletý už prvýkrát na súde, kedy jeho prítomnosť zabezpečil otec. Maloletý pri každom výsluchu vypovedal prirodzene a spontánne, jeho výpoveď v žiadnom smere nepripomínala naučené odpovede. V prípade naučenej výpovede pri dieťati jeho veku sa okolnosť ovplyvňovania výpovede jedným z rodičov pri takom rozsahu výpovede prejaví, pretože dieťa vo veku 9 rokov nevie udržať „naučený“ scenár. Okrem toho, priame ovplyvňovanie niektorým z rodičov vylúčila aj znalkyňa (viď odpoveď na otázku č. 11 ZP - č.l. 158).

47. V danom prípade bolo dokazovaním v konaní preukázané, že maloletý má určujúci vzťah k matke, pričom výchovný vplyv otca je oslabený. Súd mal za to, že v záujme zdravého vývinu maloletého dieťaťa je, aby bolo zverené do osobnej starostlivosti matky, nakoľko ponechanie maloletého v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v súčasnosti nie je možné z dôvodu, že pre túto formu osobnej starostlivosti neboli splnené zákonné podmienky, a síce, že by striedavá osobná starostlivosť lepšie zabezpečila záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého je v súčasnosti stabilné výchovné prostredie u matky za súčasne upraveného styku s otcom, čím bude zabezpečené právo maloletého na zachovanie a rozvoj pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho vzťahu k oboj rodičom. Zo všetkých uvedených dôvodov súd vo výroku II. rozsudku s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky.

48. Zastupovanie dieťaťa navonok je právo konať za dieťa s právnymi účinkami, ktoré je odrazom práva rodičov o dieťati rozhodovať. Zásadne v bežných veciach môže rozhodovať každý z rodičov samostatne. V iných než bežných veciach, ktoré zákon v ustanovení § 35 ZR nazýva podstatné veci, sú rodičia povinní sa dohodnúť, pričom pokiaľ sa nedohodnú, rozhodne na návrh jedného z rodičov súd. Správa majetku dieťaťa predstavuje právo rodiča obhospodarovať majetok dieťaťa v súlade s jeho záujmami. Aj

toto právo patrí obom rodičom pokiaľ sú známi a žijú a nebolo im súdom zasiahnuté do spôsobilosti na právne úkony, ani do výkonu rodičovských práv a povinností. Nakoľko v zásade platí, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, keď zároveň súd u otca nezistil dôvody, pre ktoré by bolo potrebné jeho rodičovské práva a povinnosti v tomto smere obmedziť, rozhodol súd vo výroku II. rozsudku tiež o tom, že obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

49. Právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom vyplýva najmä z článku 7 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom jedným z prostriedkov na zabezpečenie aspoň čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove dieťaťa, je osobný styk rodiča s dieťaťom. Súd pri rozhodovaní o rozsahu styku zvažuje okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa (jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim), ako aj okolnosti na strane rodičov (ich vzájomný vzťah, časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča a podobne).

50. Ideálnym prípadom riešenia stretávania druhého rodiča s maloletým dieťaťom je styk, na ktorom sa rodičia vedia operatívne dohodnúť, a to s prihliadnutím na aktuálne potreby dieťaťa, danú situáciu, svoj voľný čas, prípadne zaneprázdnenosť. Ak rodičia takejto kooperácie nie sú schopní, druhým vhodným riešením je potom dohoda rodičov na konkrétnych termínoch schválená súdom, pričom stále ide o riešenie, pri ktorom rodičia môžu zohľadniť vzájomné požiadavky. V tomto konaní však rodičia rodičovskej dohody neboli schopní, keďže otec zotrval na požiadavke striedavej osobnej starostlivosti. Rodičia takto zostali odkázaní na to, aby úprava styku otca s maloletým bola riešená autoritatívne, rozhodnutím súdu, ktoré právoplatné rozhodnutie sú potom povinní rešpektovať. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletým počas prázdnin a sviatkov, obaja rodičia zhodne uviedli, že v prípade zverenia maloletého matke nie je potrebné styk počas takéhoto obdobia upravovať, nakoľko na tomto sa vedeli vždy dohodnúť a budú sa vedieť aj v budúcnosti. Z uvedeného dôvodu súd upravil iba bežný styk otca s maloletým.

51. Vzhľadom na potrebu zachovania vzťahu maloletého k obidvom rodičom a s cieľom rešpektovať právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s rodičom, ktorý nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti (otec), upravil súd styk otca s maloletým na každý páry kalendárny týždeň od piatka od 16.00 hodiny do nedele do 18.00 hodiny (v zmysle vyjadrenia matky v záverečnej reči) a každý nepárny kalendárny týždeň od utorka od 15.00 hodiny do štvrtka do 07.45 hodiny. Súd mal za to, že úprava styku iba raz za dva týždne od piatku do nedele navrhovaná matkou by bola neprimerane úzkou úpravou styku oproti doposiaľ realizovanej striedavej osobnej starostlivosti. Súd mal za to, že je potrebné vytvoriť dostatočný priestor pre otca, aby výchovne pôsobil na maloletého, a aby sa vzťah medzi nimi upevnil a prehľboval. Styk každý nepárny kalendárny týždeň od utorka od 15.00 hodiny do štvrtka do 07.45 hodiny je primeraný, aby v týždni, kedy sa nebude realizovať víkendové stretnutie, mali otec a maloletý vytvorený priestor pre seba. Znalkyňou odporúčaný styk nielen každý nepárny týždeň cez pracovný týždeň, ale každý týždeň, súd na druhej strane považoval za príliš široký a narušajúci prípravu maloletého na vyučovanie.

52. Pokiaľ ide o námietky matky, že otec nebude využívať styk s maloletým cez pracovný týždeň, resp. že i tak bude maloletý v tom čase v starostlivosti starého otca, súd uvádza, že v súčasnosti je predčasné tak usudzovať, keď súd vychádza zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Hoci možno mať za preukázané, že otec počas svojho týždňa striedavej osobnej starostlivosti nerealizoval plnohodnotne starostlivosť o maloletého, je potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že sa tak dialo v čase striedavej osobnej starostlivosti, kedy mal možnosť byť s maloletým v kontakte po dlhší čas. Ak však otec bude mať maloletého oproti obdobiu striedavej osobnej starostlivosti počas kratšieho obdobia, súd má za to, že otec sa, s prihliadnutím na jeho pozitívny vzťah k maloletému, bude snažiť využiť čas poskytnutý mu rozhodnutím súdu vo väčšej miere a prispôsobí tomu aj svoje pracovné povinnosti. Súd dodáva, že ak by i na nejaký čas zastúpil otca pri starostlivosti starý otec maloletého, je možné to akceptovať, nakoľko aj matka využíva v prípade potreby k svojmu zastúpeniu manžela. Súd tiež poukazuje na ustanovenie § 25 ods. 5 ZR, v zmysle ktorého je možné upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami, čomu je možné sa akceptáciou príležitostnej starostlivosti o maloletého zo strany starého otca vyhnúť.

53. Matke súd uložil povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť, t.j. vrátane školských a iných potrieb. Ako miesto odovzdávania maloletého otcovi určil súd miesto bydliska matky, s výnimkou

utorka, ak bude dňom školského vyučovania, kedy si otec maloletého vyzdvihne v školskom zariadení. Ako miesto odovzdávania maloletého od otca v čase skončenia styku určil súd v dňoch školského vyučovania vo štvrtok školské zariadenie, v ostatných prípadoch miesto bydliska matky. V prípade, že sa styk nebude môcť zo závažných dôvodov uskutočniť, uložil súd rodičom povinnosť bezodkladne si túto skutočnosť oznámiť. Otcovi súd uložil povinnosť dodržiavať stanovené hodiny styku. Pokiaľ ide o preberanie maloletého, povinnosťou otca je si maloletého včas vyzdvihnúť a odovzdať, pričom na závalu nie je občasná výpomoc príbuzného. Ak by však matka maloletého mala za to, že otec v skutočnosti nerealizuje styk počas upraveného času, môže zvážiť (odsek 52. rozsudku) návrh na zúženie úpravy styku otca s maloletým.

54. Nakoľko súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, bolo potrebné rozhodnúť o výške výživného, ktoré bude otec na maloletého platiť.

55. Matka býva v domácnosti s manželom, ich spoločným synom V. a maloletým. Manžel matky pracuje ako rušňovodič s čistým príjmom vo výške cca 830,- eur mesačne. Bývajú v byte, ktorý je vo vlastníctve manžela matky. Mesačné náklady na domácnosť matky sú výške fond opráv a voda 111,- eur, elektrina a plyn 103,- eur, TV a internet 27,- eur, telefón matka 29,- eur, splátka hypotéky a úveru na byt 396,52 eura, splátka úveru z Poštovej banky 94,- eur, poistenie mal. V. 18,36 eura. Matka je na rodičovskej dovolenke s maloletým V., pričom poberá rodičovský príspevok vo výške 214,70 eura (pozn. od 1/2018) mesačne. Popri tom si brigádnicky privyrobila v mesiaci 1/2018 sumou 22,08 eura brutto a v mesiaci 2/2018 sumou 55,18 eura brutto. Matka spolu s manželom vlastní osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Sharan, zakúpené v roku 2016. Matka nevlastní žiadne nehnuteľnosti.

56. Otec býva v domácnosti so svojim otcom, ide o byt, ktorý je vo vlastníctve jeho matky. Všetky náklady na bývanie platí otec, a to vo výške 250,- eur mesačne. Ďalšie náklady má na telefón vrátane internetu vo výške 10,- až 15,- eur mesačne. Spláca úver zobrať za účelom podnikania s výškou splátky 50,- až 100,- eur mesačne, Quatro kartu na účely podnikania s výškou splátky 100,- eur mesačne, úvere Cetelem na nábytok z dôvodu, že matka sa odsťahovala z domácnosti s výškou splátky 100,- eur mesačne. Má záväzky voči Sociálnej poisťovni a Zdravotnej poisťovni vo výške 6.000,- eur, so splátkou vo výške 200,- eur mesačne. Podnikanie ukončil z dôvodu, že to nešlo tak, ako to malo ísť, pričom uviedol, že známa ho namočila do úverového podvodu, zobrali mu licencie. V období od podania návrhu do 21.03.2017 pracoval otec pre zamestnávateľa F. C., so sídlom M., ako doručovateľ s čistým mesačným príjmom vo výške 760,- až 780,- eur. Od 22.03.2017 bol nezamestnaný z dôvodu výpovede od zamestnávateľa F. C.. Od 19.09.2017 otec pracoval v spoločnosti A. MM C. s.r.o. ako obchodný zástupca s čistou mzdou vo výške cca 726,- eur. Od 29.03.2018 je otec nezamestnaný. Otec vlastní motorové vozidlo Škoda Felícia, zakúpené v roku 2016. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti.

57. Maloletý P. navštevuje 2. ročník základnej školy, nenavštevuje krúžky, za ktoré by sa doplácalo, zdravotný stav maloletého je dobrý. Súd za odôvodnené priemerné mesačné náklady na maloletého považoval celkovo sumu cca 265,- eur mesačne (obedy v škole 25,- eur, školský klub detí 5,- eur, školské pomôcky 10,- eur, strava doma 105,- eur (3,50 eura na deň x priemerných 30 dní), oblečenie a obuv 40,- eur, hygiena 10,- eur, hračky, knihy, kultúra 10,- eur, náklady na bývanie cca 60,- eur (fond opráv a voda 111,- eur, elektrina a plyn 103,- eur, TV a internet 27,- eur = 241,- eur deleno 4 osoby v domácnosti), ktoré náklady súd považuje za primerané.

58. Súd mal za to, že primeraným výživným zo strany otca je výživné v sume 190,- eur mesačne, ktoré spolu s prídavkom na dieťa 23,75 eura mesačne a s výživným od matky v sume vo zvyšnej časti bude pokrývať všetky odôvodnené náklady na maloleté dieťa. Hoci otcov pracovný pomer skončil ku dňu 29.03.2018, súd mal za to, že je i tak potrebné vychádzať z potenciality príjmu otca, ktorý súd ustálil na sumu 1.173,- eur brutto, ktorá suma vyplýva z internetovej stránky platy.sk ako hrubý príjem obchodného zástupcu v SR. Pri uvedenej hrubej mzde potom čistá mzda predstavuje sumu 905,- eur (č.l. 281), ktorú sumu je v možnostiach otca dosahovať. Otec nie je ani čiastočne invalidný, je zdravý, v produktívnom veku, žijúci v regióne s množstvom pracovných príležitostí a je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať vyššie uvedený čistý príjem, keď má prax v odbore obchodného zástupcu. Miera nezamestnanosti v SR sa pohybuje okolo 6%, zároveň je dostatok voľných pracovných miest, keď dokonca nedostatok zamestnancov začínajú vykrývať zamestnanci zo zahraničia. Zároveň súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania v konaní sp.zn. 32P/10/2016 zo dňa 31.08.2016 (č.l. 28), kde otec uviedol svoj príjem z práce v T. vo výške 1.000,- eur, a teda príjem v takejto výške je možné

považovať za dosiahnuteľný v prípade práce v T.. Súd tiež poukazuje na mesačné výdavky uvádzané otcom na pojednávaní dňa 19.01.2017, a síce náklady na bývanie 250,- eur mesačne, telefón vrátane internetu 15,- eur, splátka úveru za účelom podnikania priemerne 75,- eur mesačne, splátka Quatro karta na účely podnikania 100,- eur mesačne, splátka úveru Cetelem na nábytok 100,- eur, splátka Sociálnej poisťovni a Zdravotnej poisťovni 200,- eur, celkom výdavky vo výške 740,- eur. Súd poukazuje na to, že otec pritom neuviedol výdavky na stravu, oblečenie, hygienu, pohonné hmoty. Ak by súd počítal iba s minimálnymi výdavkami na tieto položky (strava 105,- eur, oblečenie 40,- eur, hygiena 10,- eur, pohonné hmoty 50,- eur), dostal by sa na sumu cca 945,- eur, ktorú sumu otec musel vzhľadom k jeho výdavkom dosahovať z pracovného pomeru v T., hoci priznal maximálne sumu 780,- eur.

59. Z uvedenej čistej mesačnej mzdy vo výške 905,- eur, ktorú sumu súd ustálil ako potencionálny čistý príjem otca pri výkone práce obchodného zástupcu v SR (pričom v rámci T. by išlo o sumu 1.000,- eur), by bol otec schopný plniť vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté dieťa v rozmedzí od 20 do 25% z čistého príjmu, t.j. v rozmedzí od 181,- eur do 226,- eur. Nakoľko má otec iba jednu vyživovaciu povinnosť a zároveň sa ešte predpokladá potreba zvýšenia výživného v budúcnosti, bolo potrebné sa pohybovať skôr pri dolnej hranici daného rozmedzia. 21% z uvedenej sumy 905,- eur pritom predstavuje sumu cca 190,- eur. Povinnosťou otca ako rodiča je starať sa o výživu svojho dieťaťa a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjem, z ktorého jeho výživu zabezpečí. Výšku výživného na maloletého uloženého otcovi v sume 190,- eur mesačne považuje súd vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletého, s prihliadnutím na jeho vek, ako aj vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca v zmysle § 75 ods. 1 ZR, aj s prihliadnutím k tomu, že otec má iba jednu vyživovaciu povinnosť, za primeranú. Pokiaľ ide o náklady na maloletého, ktoré nebudú pokryté výživným zo strany otca a prídavkom na dieťa, je potrebné, aby sa nich podieľala matka, avšak z dôvodu vykonávania osobnej starostlivosti o maloletého sa má na nákladoch na dieťa podieľať v nižšej miere ako otec, ktorý sa o neho osobne nestará (cca 50,- eur). Súd potom vo výroku III. zaviazal otca výživným v sume 190,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky.

60. Súd nevykonal dokazovanie ďalším výsluchom otca, ktorý navrhoval odročiť posledné pojednávanie za účelom jeho výsluchu, nakoľko sa chcel vyjadrovať k novým skutočnostiam ohľadom maloletého, a to ohľadom výsluchu maloletého a starostlivosti matky o maloletého. Predovšetkým súd poukazuje na to, že otec bol v konaní viackrát vypočutý, mal možnosť sa viackrát vyjadriť, pričom jeho námietky voči starostlivosti matky súd nepovažoval za dôvodné a rovnako v konaní nebolo preukázané ani priame ovplyvňovanie maloletého matkou (viď odsek 46. rozsudku). Otec ani neuviedol, aké konkrétne skutočnosti majú byť predmetom výsluchu, tieto nešpecifikoval, z ktorého dôvodu možno jeho žiadosť o doplnenie dokazovania považovať za účelovú a predlžujúcu konanie. Zároveň je dôvodné sa domnievať, že otec si zabezpečil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti účelovo, nakoľko z výsledku elektronickej lustrácie otca v Sociálnej poisťovni (č.l. 279) vplyva, že otec ukončil pracovný pomer dňa 29.03.2018, nebolo preto nutné si zabezpečiť potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, keď otec v nej zároveň uviedol, že je zamestnaný, hoci nebol. Súd nevykonal ďalší výsluch otca ani v súvislosti so skončením pracovného pomeru, keď vychádzal z potencionality jeho príjmu. Poukazuje pritom na skutočnosť, že otec počas konania niekoľkokrát zmenil zamestnanie, aj preto by jeho ďalší výsluch ohľadom ďalšieho zamestnania bol predlžovaním konania. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom manžela matky a matkinej matky, ktorí mali vypovedať ohľadom priebehu starostlivosti o maloletého počas starostlivosti u matky, nakoľko dôkazné bremeno o tom, že starostlivosť matky nie je riadna, niesol otec, preto takéto dokazovanie zo strany matky by bolo nadbytočné. Riadna starostlivosť matky o maloletého pritom v konaní spochybnená nebola (viď odsek 42. rozsudku). Ďalej súd uvádza, že listinné dôkazy, ktoré otec predložil v nemeckom jazyku neboli pre rozhodnutie vo veci potrebné, a teda nebol potrebný ich preklad do slovenského jazyka.

61. Týmto rozsudkom súd v súlade s § 121 CMP zmenil vo výroku V. rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 17P/26/2014-66 zo dňa 26.09.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 17P/26/2014-80 zo dňa 23.10.2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/102/2014-121 zo dňa 27.04.2015 v časti zverenia maloletého a určenia bežného výživného otca na maloletého.

62. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 20.03.2018 súd (z dôvodov uvádzaných v znaleckom posudku, ako aj znalkyňou pri výsluchu) začal konanie o uloženie výchovného opatrenia. Obaja rodičia zhodne uviedli, že súhlasia s uložením výchovného opatrenia, pričom zhodne uviedli, že výchovné

opatrenie by bolo vhodnejšie realizovať na inom úrade práce, ako na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, nakoľko tam realizované nevedlo k výsledku.

63. Zo psychologickej správy RPPS ÚPSVaR Piešťany - V. zo dňa 21.03.2017 (č.l. 111) vyplýva, že s rodičmi boli realizované celkom štyri stretnutia, z ktorých tri boli individuálne a jedna dyadická. Ukázalo sa, že rodičia medzi sebou nekomunikujú, ich vzťah je deštruktívny, majú nejednotný a rozdielny pohľad na výchovu a starostlivosť. Ďalej sa v správe uvádza, že matka s nimi spolupracovala, zo strany otca sa stretli s nezáujmom a spochybňovaním účelu a cieľa psychologického poradenstva.

64. Zo Znaleckého posudku č. 51/2017, z odpovedí na otázky č. 7. a 8. (č.l. 157) vyplýva, že úprava vzťahov medzi matkou a otcom, vrátane komunikácie a uzatvárania dohôd v záujme maloletého, vyžaduje odbornú intervenciu. Z odpovede na otázku 19. (č.l. 159) vyplýva záver znalkyne, že vzájomná komunikácia rodičov je nedostatočná, pričom nielen ona, ale aj ich vzájomný vzťah vyžaduje absolvovanie rodičovskej terapie a poradenstva s cieľmi prijať svoj diel zodpovednosti za rozpad partnerského vzťahu, uznať, že druhý rodič má rovnakú zodpovednosť za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa, uznať, že druhý rodič je ich spoločnému dieťaťu dobrým rodičom a robí, čo je v jeho silách, obnoviť vzájomnú komunikáciu a snažiť sa o konštruktívnu komunikáciu v záujme maloletého, nevypovedať rodičovský vzťah, snažiť sa pochopiť druhého rodiča láskavou trpezlivosťou, nerobiť si ilúzie a neposudzovať druhého rodiča výlučne podľa vlastných ideálov a princípov.

65. Zo znaleckého posudku, ako aj z priebehu celého konania je zrejmé, že rodičia maloletého nevedia spolu konštruktívne komunikovať, a to ani v záujme ich spoločného dieťaťa, pričom ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletého medzi nimi neprebíha takmer žiadna komunikácia. Rodičia sa navzájom nerešpektujú v roli rodiča, pričom si nedostatočne uvedomujú, že za výchovu a vývin maloletého sú zodpovední obaja. Súd dospel k záveru, že je potrebné, aby rodičom bolo uložené výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) ZR, a sice vo forme odborného psychologického poradenstva, nakoľko je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. S poukazom na závery znaleckého posudku je nevyhnutné riešiť nedostatočnú a nekonštruktívnu komunikáciu medzi rodičmi maloletého, nakoľko komunikovanie o maloletom dieťaťi je jedným z predpokladov jednotného výchovného prístupu rodičov k maloletému. Vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané, že vzájomná komunikácia rodičov nie je vhodná, za účelom zlepšenia tejto komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletého, za účelom zlepšenia ich vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletého a usmernenia rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého uložil súd rodičom vo výroku VI. rozsudku výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu.

66. Odborné psychologické poradenstvo bude rodičom poskytnuté v rozsahu 5 konzultácií počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku, a to na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, pričom intervaly poradenstva určí psychológ podľa potreby a vývoja, s tým, že celkom pôjde o 5 konzultácií resp. sedení. Súd nelimitoval trvanie poradenstva údajom v mesiacoch, keďže pre výsledky je dôležitý skutočný počet jednotlivých sedení, a preto ho určil počtom konzultácií, pričom počet 5 konzultácií považuje za primeraný. Cieľom odborného poradenstva bude zlepšenie vzájomnej komunikácie medzi rodičmi ohľadom výchovy a starostlivosti o maloletého, zlepšenie vzájomného rešpektovania sa v roli rodiča maloletého a usmernenie rodičov ohľadom ich spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývin maloletého dieťaťa. Obaja rodičia by mali byť za odbornej pomoci schopní uzavrieť kapitolu bývalého partnerského vzťahu, uvedomiť si, že rodičmi maloletého zostávajú naďalej obaja, pričom obaja sú spôsobilí maloletého vychovávať. Mali by dospieť k čo najlepšej forme spoločnej komunikácie za účelom zabezpečenia čo najlepšej starostlivosti o maloleté dieťa, jeho zdravého fyzického a psychického vývinu, za ktorý sú zodpovední obaja. Nad rámec súd uvádza, že rodičia si musia uvedomiť, že napriek rozpadu svojho partnerského vzťahu rodičmi svojho spoločného dieťaťa ostávajú doživotne a minimálne do plnoletosti svojho syna musia byť pripravení a schopní riešiť spoločne záležitosti týkajúce sa maloletého tak, aby ich vyriešili v jeho najlepšom záujme.

67. Súd určil, že odborné poradenstvo sa bude realizovať na RPPS ÚPSVaR Trnava, nakoľko psychologické poradenstvo na RPPS ÚPSVaR Piešťany nebolo úspešné pre nenadviazanie potrebného vzťahu dôvery medzi psychológom a klientom. Aj s ohľadom na vyjadrenia oboch rodičov mal súd za to, že väčšia pravdepodobnosť úspešnosti výchovného opatrenia je potom pri jeho realizácii na inom ÚPSVaR, keď ÚPSVaR Trnava je relatívne blízko k miestu bydliska rodičov, má väčší počet psychológov, rodičia s týmto súhlasili a zároveň súhlasil aj ÚPSVaR Trnava (č.l. 268).

68. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

69. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

71. Podľa § 54 CMP, ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

72. Podľa Čl. 2 ods. 1 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

73. Podľa Čl. 3 ods. 1 a 2 CMP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takéhoto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by prijal, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

74. Podľa Čl. 20 ods. 1 veta prvá ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo vlastníť majetok.

75. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3)

76. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku VII. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom zároveň žiaden z účastníkov si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

77. V konaní vznikli trovy štátu, a to z dôvodu znaleckého dokazovania navrhnutého matkou, pričom výsledky znaleckého dokazovania, ako aj rozhodnutie vo veci samej pokiaľ ide o navrhované zrušenie striedavej osobnej starostlivosti boli v prospech matky. Znalčkyni bola na základe uznesenia č.k. 11P/95/2016-164 zo dňa 10.07.2016 vyplatená odmena za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 543,60 eura, ktorá jej bola poukázaná v sume 500,- eur z preddavku zloženého matkou (č.l. 137), a v sume 43,60 eura zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Ďalej bola znalčkyni na základe uznesenia č.k. 11P/95/2016-259 zo dňa 16.01.2018 vyplatená odmena za výsluch na pojednávaní vo výške 118,97 eura, ktorá jej bola poukázaná zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Celkom tak v konaní vznikli trovy štátu vo výške 162,57 eura (43,60 eura + 118,97 eura).

78. Trovy štátu do 30.06.2016 výslovne upravovalo ustanovenie § 148 ods. 1 OSP (účinné do 30.06.2016), v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pričom ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. Občiansky súdny poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 zrušený s tým, že ho nahradili nové procesné poriadky, zákon č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a zákon č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ktoré trovy štátu výslovne neupravujú. Súd preto, rozhodujúc o trovách štátu, rozhodol podľa čl. 3 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 54 CMP a § 255 ods. 1 CSP, keď vo výroku VIII. rozsudku priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči otcovi a zaviazal ho povinnosťou zaplatiť Okresnému súdu

Trnava náhradu trov konania štátu v sume 162,57 eura. Súd mal za to, že i spravodlivým rozhodnutím o náhrade trov konania štátu bude, aby sa otec aspoň čiastočne podieľal na znaleckom dokazovaní v sume 162,57 eura (naviac, keď záverom znaleckého dokazovania bolo odporúčanie zrušiť striedavú osobnú starostlivosť, čo bol návrh matky), keď matka sa na ňom podieľala i tak vo vyššej sume 500,- eur vo forme spotrebovaného preddavku. S prihliadnutím na výšku sumy určil súd otcovi na plnenie primeranú dlhšiu lehotu, a síce 45 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku a v prípade starostlivosti o maloletú a styku s maloletou návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).